

การดำเนินชีวิตในวิญญาณ

กาลาเทีย 5:16 - 21

16 แต่ข้าพเจ้าขอบอกว่าคุณดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ อย่าสนองความต้องการของเนื้อหนัง

17 เพราะว่าความต้องการของเนื้อหนังต่อสู้พระ

วิญญาณ และพระวิญญาณก็ต่อสู้เนื้อหนัง เพราะ

ทั้งสองฝ่ายเป็นศัตรูกัน ดังนั้นสิ่งที่ท่านทั้งหลาย

ปรารถนาทำจึงกระทำไม่ได้

18 แต่ถ้าพระวิญญาณทรงนำท่าน ท่านก็จะไม่อยู่

ใต้อธรรมบัญญัติ

19 การงานของเนื้อหนังนั้นเห็นได้ชัด คือการล่วง

ประเวณี การโสโครก การลามก

20 การนับถือรูปเคารพ การถือวิทยาคม การเป็น
ศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การโกรธกัน
การไต่สูง การทุ่มเถียงกัน การแตกก๊กกัน

21 การอิจฉากัน การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาล
เกเร และการอื่นๆในทำนองนี้อีกเหมือนที่ข้าพเจ้า

ได้เตือนท่านมาก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าขอเตือนท่าน

เหมือนกับที่เคยเตือนมาแล้วว่า **คนที่ประพฤติ**

เช่นนั้นจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า

-ตักหาฝ่ายเนื้อหนัง นำเราไปสู่ความตาย มีตาย

น้อย(ไม่ได้รับพระพร) ไปถึงตายมาก(ตกนรก)

-การทำงานของเนื้อหนังกับวิญญาณของเราสู้กัน

ตลอดเวลา เป็นศัตรูกัน ปล้ำกัน ทะเลาะกัน

มนุษย์แบ่งได้เป็น 3 ส่วน

1.ร่างกาย

มีสัมผัสทั้งห้า ใช้ในระบบโลกวัตถุ

-การมองเห็น

-การได้ยิน

-การสัมผัสรู้สึกร้อนเย็น

-การชิมรส

-การดมกลิ่น

2.จิตใจ

ประกอบด้วย ความคิด เหตุผล อารมณ์ ความ

ประสงค์ ความรู้สึกรัก-เกลียด

3.วิญญาณ

ชีวิตของเราที่แท้จริง คือ วิญญาณของเรา เป็น

มนุษย์ตัวใน มีร่างกายเป็นที่บรรจุวิญญาณ

เมื่อเราบังเกิดใหม่

2 โครินธ์ 5:17 เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ **ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว** สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น

(วิญญานของเราถูกสร้างใหม่ มีชีวิตของพระเจ้า)

กาลาเทีย 4:6 และเพราะท่านเป็นบุตรของพระเจ้าแล้ว พระองค์จึงทรงใช้พระวิญญานแห่งพระบุตรของพระองค์ เข้ามาในใจของเรา ร้องว่า "อาบา" คือ พระบิดา

(พระวิญญานบริสุทธิ์จะเข้ามาประทับที่)

โรม 5:5 ...เพราะเหตุว่าความรักของพระเจ้าได้หลั่งเข้าสู่จิตใจของเรา โดยทางพระวิญญานบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว

(พระลักษณะของพระเจ้า คือ ความรักจะถูกนำเข้ามา
มาก่อน แล้วจะค่อยๆออกผลไม้ ของพระวิญญาณ)

กาลาเทีย 5:22 ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้น คือ

ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอด

กลั้นใจ ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ

2โครินธ์ 4:16 ... ถึงแม้ว่า **กายภายนอกของเรากำลัง**

ทรุดโทรมไป แต่ **มนุษย์ตัวในนั้น** ก็ยังคงจำเริญขึ้น

ใหม่ทุกวัน

1เปโตร 3:3 - 4

3 การประดับกายของท่านนั้น อย่าให้เป็นการ

ประดับภายนอก ด้วยการถักผม ประดับด้วย

เครื่องทองคำและนุ่งห่มเสื้อผ้าสวยงาม

(อย่าหวังแต่แต่งตัวภายนอกเท่านั้น ...สวยแต่รูป จวบ
ไม่หอม...)

4 **แต่งให้เป็นการประดับภายในจิตใจ** แต่งด้วย
เครื่องประดับซึ่งไม่รู้เสื่อมสลาย คือด้วย**จิตใจที่สงบ**
และสุภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ประเสริฐยิ่งในสายพระ
เนตรพระเจ้า

(แต่ให้เป็นใจที่อ่อนโยนและสงบ คนที่มีใจสงบคือคน
ที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณ)

วิญญาณกับเนื้อหนังเป็นคนละส่วนกัน

1 โครินธ์ 14:14 เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นภาษา
แปลกๆ **ใจของข้าพเจ้าอธิษฐาน** ก็จริง แต่**ความคิด**
ก็ไม่ใช่ประโยชน์

(วิญญาณอธิษฐาน กายภายนอกไม่เข้าใจ)

1 โครินธ์ 14:2 **เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใด ที่พูดภาษา
แปลกๆได้ ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า
เพราะว่าไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจได้** แต่เขาพูดเป็น
ความล้ำลึกฝ่ายพระวิญญาณ

(พูดภาษาวิญญาณกับพระบิดา ซึ่งเป็นภาษาสวรรค์ที่
พ่อลูกคุยกัน มนุษย์ตัวนอกไม่เกี่ยวและไม่เข้าใจ)

ฟีลิปปี 1:23 - 24

23 ข้าพเจ้าลึกลับใจอยู่ใน**ระหว่างสองฝ่ายนี้** คือว่า
**ข้าพเจ้ามีความปรารถนาที่จะจากไปเพื่ออยู่กับพระ
คริสต์** ซึ่งประเสริฐกว่ามากนัก

(ฝ่ายวิญญาณอยากไปสวรรค์แล้ว)

24 แต่**การที่ข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่ในร่างกายนี้ก็จำเป็น
มากสำหรับพวกท่าน**

(แต่ที่ยังต้องอยู่ในร่างกายนี้ก็เพราะงานพระเจ้าที่เป็น
ภาระยังไม่เสร็จ)

สรุปแล้ว เมื่อเราบังเกิดใหม่ร่างกายของเราที่เห็นอยู่
นี้เรามี 2 ตัวตน

1. **ตัวที่มีนิสัยเดิม** คือตัวที่อยากทำตามตัณหาของ
เนื้อหนัง คือ บาปที่มารฉีดยพิษค้างไว้ตั้งแต่เดิม ซึ่ง
พิษนั้นยังคงค้างอยู่ในร่างกายในรูปของนิสัยเดิม
เป็นภาระงานของเนื้อหนัง

2. **ตัวนิสัยใหม่** ที่ถูกสร้างใหม่เอี่ยมอ่อง มีชีวิตของ
พระเจ้า นิสัยใหม่เหมือนพระวิญญาณ

(แต่ถ้าเพียงบังเกิดใหม่ ก็เรียกว่าทารกฝ่ายวิญญาณ)

1 โครินธ์ 3:1 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อาจจะพูด
กับท่าน เหมือนพูดกับผู้ที่อยู่ฝ่ายวิญญาณแล้วได้

แต่ต้องพูดกับท่านเหมือนคนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง

เหมือนกับท่านเป็นทารกในพระคริสต์

(แสดงว่า คนที่ทำตามเนื้อหนัง เขายังเป็นทารกฝ่าย
วิญญาณ)

ทำอย่างไรจึงโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

โรม 12:1 - 2

1 พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตา
กรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้

ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่

มีชีวิตอันบริสุทธิ์และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ซึ่ง

เป็นการนมัสการโดยวิญญาณจิตของท่านทั้งหลาย

(การถวายตัว คือการโตแล้ว)

2 **อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้** แต่จงรับการ

เปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะ

เปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบน้ำพระทัยของ

พระเจ้า จะได้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย

และอะไรดีเยี่ยม

1 โครินธ์ 9:27 แต่ข้าพเจ้าก็ทุบตีร่างกายให้มันแข็ง

จนอยู่มือ เพราะเกรงว่าเมื่อข้าพเจ้าได้ประกาศข่าว

ประเสริฐแก่คนอื่นแล้ว ตัวข้าพเจ้าเองจะเป็นคนที่

ใช้การไม่ได้

การทบทวนคือ การบังคับให้มันอยู่ในวินัย

วิทยากรเอาแต่นอน ต้องปลุกให้กินอาหารเป็นเวลา
ตาม ทากรเลือกเวลาและชนิดของอาหารไม่ได้ ไม่ให้
กินอาหารแข็ง

แม้สิ่งนั้นจะมีประโยชน์ เช่น สเต็กเนื้อ แสงสว่างมาก
ก็ไม่ได้ เดียวตาบอด

เมื่อเติบโตเป็นเด็ก ยังต้องถูกบังคับให้กินและนอน
เป็นเวลา แต่เริ่มต่อต้านและรู้จักบ้วนทิ้ง ต้องบังคับ
ให้กลืน

เด็กจะคิดว่าตัวเองรู้มากแล้ว เอาแต่ใจตัวเอง พุด
มาก มีการงานของเนื้อหนังมากขึ้น เพราะเริ่มขาด
โบสถ์ ขาดการถวายสิบลด เพราะเริ่มคิดว่าทำไมต้อง

ทำตาม ที่ไหนก็มีพระเจ้าไม่ต้องมา นมัสการที่ไหนก็ได้ **เริ่มถือดี** หงุดหงิดเมื่อคิดว่าไม่ถูกยอมรับ **ยัง**

ชอบได้หน้า ยังขี้ใจหน ฉันทักฟังเสียงพระเจ้าเป็น
อ่านพระคัมภีร์พระเจ้าก็คุยด้วย ขออะไรก็ยังสามารถ
อยู่ที่นี่ ไม่เห็นจริงเลยว่า ต้องทำตามพระวจนะพระเจ้า
พระองค์รู้ว่าตอนนีเราไม่มี ยังไม่มีใจที่ถูกสอนได้
ไม่มีความสงบในวิญญาณ ต้องคอยอีกสักระยะที่
เดินออกไปจากร่ม เจอคำสาปแช่งสักระยะ ก็วิ่ง
กลับมาเอง พระเจ้าคอยได้เสมอ

การฝึกวินัยจะเป็นวิธีที่เราได้นิสัยใหม่ ตามวิญญาณ

เด็กจะเห่อของใหม่ ใหม่ๆดี พระเจ้าลูกอยากอยู่กับ

พระองค์ตลอดไป จะย้ายมาอยู่ในโบสถ์ได้ใหม่

อยากอยู่ที่นี้ มีความสุข ชอบประกาศ ชอบรับใช้ เอ๊ะ

... หายไปไหน อ้อพอไม่มีคำพยาน เลยเลี้ยหน้า

เดี๋ยวกว่าพระเจ้าไม่รัก อาย รู้สึกด้อย เขาเรียกว่า

เด็กมั่งคั่งเสียนคงวา ขึ้นกับอารมณ์

การมานมัสการ ใหม่ ๆ บางที่อายเนื้อหนังไม่ชอบ

นานๆมาที่ใดใหม่ ว่างมึนงานทำ ไม่ได้พักเลย ไกล

จัง ไม่มีที่จอดรถ

อดทนหน่อยเดี๋ยวก็นั่นเอง แล้วสบายไปตลอดชีวิต

นะ

อธิษฐานพูดภาษาแปลกๆก็ไม่ชอบ ภาษาอะไรก็ไม่รู้

ไม่เห็นเข้าใจเลย

อย่ามาแก้ตัวนะ ตอนอ่านพระคัมภีร์ก็บ่น จะเอา

ยังไงจะขัดขึ้นพระคำของพระเจ้าหรือ เลือกเองนะ

วิญญาณและเนื้อหนังต่างมีความปรารถนาที่
แตกต่างกัน ตรงข้ามกันเสมอ

2 โครินธ์ 5:17 เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้
นั้นก็จะเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆก็
ล่วงไป นี้นั้นจะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น

วิญญาณใหม่ เป็นที่อยู่ของพระวิญญาณไปแล้ว

ร่างกายยังมีตัณหาของเนื้อหนัง ยังอยู่ในความ
สาปแช่ง

ต้องจัดการเนื้อหนังให้อยู่มือ

โรม 8:1 - 2

1 เหตุฉะนั้นการลงโทษจึงไม่มีแก่คนทั้งหลาย ที่อยู่
ในพระเยซูคริสต์ ซึ่งไม่เดินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่
ตามฝ่ายพระวิญญาณ

2 **เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์** ได้ทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย

อยู่ที่ว่ากฎอันไหนทำงานในตัวเราได้มากกว่า

ถ้าเราเดินตามวิญญาณก็ได้มรดกฝ่ายวิญญาณ

เอเฟซัส 1:3 สาธุการแด่พระเจ้าพระบิดาแห่งพระ

เยซูคริสต์เจ้าของเรา **ผู้ทรงโปรดประทานพระพร**

ฝ่ายวิญญาณแก่เราหนาประการ ในสวรรคสถาน

โดยพระคริสต์

มารเข้ามาทางเนื้อหนังของเรา ถ้าเราบังคับมันได้

กฎของพระวิญญาณก็ชนะ มันก็แพ้ สลบไป

ถ้าเราชนะเนื้อหนังได้ เราก็ชนะหมดแล้ว

มันใช้วิธีกระตุ้นเนื้อหนัง อย่าเปิดช่องให้มัน

การทำงานของเนื้อหนัง.....ชอบอะไรที่เป็นฝ่ายวัตถุ

สนใจอะไรที่เป็นสิ่งจับต้องมองเห็นได้ ชอบฟังคำ

เผยพระวจนะ (เพราะเหมือนดูหมอดูเลข อ้อ หมอดู

มาจากนี่นี่เอง เออ พระเจ้าก็ดูแม่นเหมือนกัน)

รม.7 ได้บอกให้เราเห็นว่าเรามีบาปในตัว

โรม 7:15 **ข้าพเจ้าไม่เข้าใจการกระทำของข้าพเจ้า**

เอง เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ทำสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาที่

จะทำ แต่กลับทำสิ่งที่ข้าพเจ้าเกลียดชังนั้น

(อยากไปคริสตจักรวันพฤหัสบดี เพื่อนมาชวนไป

เทค เกรงใจมัน)

โรม 7:16 - 17

16 เหตุฉะนั้นถ้าข้าพเจ้าทำสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ปรารถนา
ที่จะทำ และข้าพเจ้ายอมรับว่าธรรมบัญญัตินั้นดี

17 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมิใช่ผู้กระทำ แต่ว่าบาปซึ่งอยู่
ในตัวข้าพเจ้านั้นเองเป็นผู้ทำ

(ว่าจะเริ่มต้นถวายสืบลด รู้ว่าเขาได้รับพระพรกัน
อยากทำมากเลย แต่...เพื่อนมันมาชวน นานๆเจอกัน
ที่ น่านะ..)

โรม 7:18 - 19

18 ด้วยว่าในตัวข้าพเจ้า คือในตัวของข้าพเจ้าไม่มี
ความดีประการใดอยู่เลย เพราะว่าเจตนาดีข้าพเจ้า
ก็มีอยู่ แต่ซึ่งจะกระทำการดีนั้นข้าพเจ้าหาได้
กระทำไม่

19 **ด้วยว่าการดีนั้นซึ่งข้าพเจ้าปรารถนาทำ ข้าพเจ้า
ไม่ได้กระทำ แต่การชั่วซึ่งข้าพเจ้ามิได้ปรารถนาทำ
ข้าพเจ้ายังทำอยู่**

(ว่าจะเริ่มต้นอ่านพระคัมภีร์และลงมืออธิษฐานเมื่อ
ต้นเดือน มันก็มีบอลพอดี และเพื่อนมันทำพนัน
แหมเห็นๆอยู่ว่าใครชนะเลยเล่นไป 2,000 คิดว่าจะ
ได้เอามาถวายสิบลด แต่ถูกกินไปเสียก่อน ลูกก็
อธิษฐานให้พระองค์อวยพรทีมนั้น แต่ทำไมแพ้กก็
กะจะยืมมาลงทุนแล้วจะคืนให้ จะให้พระเจ้าได้กำไร
ด้วย
กะว่าจะตื่นแต่เข้าไปโบสถ์ แต่ง่วงมาก เอาไว้หมด
บอลก่อนนะพระเจ้า)

โรม 7:20 - 24

20 ถ้าแม้ข้าพเจ้ายังทำสิ่งซึ่งข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะทำ ก็ไม่ใช่ตัวข้าพเจ้าเป็นผู้กระทำ แต่บาปซึ่งอยู่ในตัวข้าพเจ้านั้นเองเป็นผู้กระทำ

21 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า เป็นกฎธรรมดาอย่างหนึ่ง คือเมื่อใดที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะกระทำความดี ความชั่วก็พร้อมที่จะผุดขึ้น

(มีบาปในตัว ที่พอจะทำดีก็มีอัน ฟาวทุกที พระเจ้าช่วยปลุกลูกด้วยนะ ลูกจะไป แต่โอ้ย..ง่วง อาทิตย์หน้าลูกไปแน่ๆ)

22 เพราะว่าส่วนลึกในใจของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าชื่นชมในธรรมบัญญัติของพระเจ้า

23 แต่ข้าพเจ้าเห็นมีกฎอีกอย่างหนึ่งอยู่ในกายของ
ข้าพเจ้า ซึ่งต่อสู้กับกฎแห่งจิตใจของข้าพเจ้า และ
ชักนำให้ข้าพเจ้าอยู่ใต้บังคับกฎแห่งบาป ซึ่งอยู่ใน
กายของข้าพเจ้า

(ในกายยังมีเชื้อบาป)

24 โอ๋ย ข้าพเจ้าเป็นคนหน้าสมเพชอะไรเช่นนั้น ใคร
จะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากร่างกายนี้ซึ่งเป็นของความ
ตายได้

กาลาเทีย 5:16 แต่ข้าพเจ้าขอบอกว่า **จงดำเนินชีวิต
ตามพระวิญญาณ อย่าสนองความต้องการของเนื้อ
หนัง**

อดอาหาร อด...เพื่ออ่านพระคัมภีร์ เป็นการบังคับ
และฝึกวินัย

แก้ตัวเสมอ ต่อต้านพระคำ

ความคิดของเนื้อหนังหรือ ของพระวิญญาณ

ชีวิตและความตาย เป็นกฎ

เมื่อเราบ่อนวิญญาณให้โตด้วยอาหารฝ่ายวิญญาณ
ได้ กฎของพระวิญญาณจะมีแรงสู้มากกว่า เหมือน
เครื่องบินเห็นฟ้าได้ เพราะมีแรงพยุงขึ้นมากกว่าแรง
โน้มถ่วง

เราต้องตายต่อตัวเอง คือ ตายต่อตัณหา ไม่รู้สึก

อะไรกับหน้าตา

ต้องรู้ว่าร่างกายบาป ถึงแม้จะตรึงที่กางเขนแล้ว

พระเจ้าไม่ทำงานร่วมกับเนื้อหนัง

วิญญาณเข้ามาหาพระเจ้า เนื้อหนังไม่ได้รับการยอมรับ
จากพระองค์

ตาหูฟังปากพูด

โยชูวา 1:8 อย่าให้หนังสือธรรมบัญญัตินี้ห่างเหินไป

จากปากของเจ้า แต่เจ้าจงตรึกรตรองตามนั้นทั้ง

กลางวันและกลางคืน เพื่อเจ้าจะได้ระวางที่จะกระทำ

ตามข้อความที่เขียนไว้แล้วนั้น ทุกประการ แล้วเจ้าจะมี

ความจำเริญ และเจ้าจะสำเร็จผลเป็นอย่างดี

เอเฟซัส 5:17 - 20

17 เหตุฉะนั้นอย่าเป็นคนโง่เขลา แต่จงเข้าใจน้ำ

พระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเป็นอย่างไร

18 และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน **แต่จง**

ประกอบด้วยพระวิญญาน

19 จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการ

และเพลงสรรเสริญ คือร้องเพลงสรรเสริญและสดุดี

จากใจของท่าน ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า

20 **จงขอบพระคุณพระเจ้าคือพระบิดาสำหรับสิ่ง**

สารพัดเสมอ ในพระนามของพระเยซูคริสต์

เจ้าของเรา